

КАДРИ БУДОВАМ

Г А З Е Т А З А С Н О В А Н А У 1 9 3 2 Р О Ц І

№ 5-6 (1848-1849) ТРАВЕНЬ-ЧЕРВЕНЬ 2025 РОКУ

ВІТАЄМО З ДНЕМ НАУКИ В УКРАЇНІ

Це свято – визнання важливості інтелектуальної праці, наполегливості та допитливості, завдяки яким розвивається суспільство, технології і країна в цілому. Дякуємо всім науковцям, викладачам, докторантам, аспірантам і студентам, усім, хто щодня творить знання, ділиться досвідом і формує майбутнє науки!

Нехай ваша праця, відданість шляхетній справі надихають, відкриття приносять велику користь і визнання, а українська наука має підтримку, гідне фінансування та світове визнання.

Зі святом!

6 ЧЕРВНЯ - ДЕНЬ ЖУРНАЛІСТА УКРАЇНИ.

12 років тому член НСЖУ Ю. О. Письмак був нагороджений Золотою Медаллю української журналістики

В ОДЕСІ ВІДБУВСЯ САМІТ «УКРАЇНА – ПІВДЕННО-СХІДНА ЄВРОПА»

11 червня 2025 р. в Одесі відбувся саміт «Україна – Південно-Східна Європа». До нашого міста приїхали голови і високі представники 11 країн. Були присутні: президентка Республіки Молдова Мая Санду, президент Чорногорії Яков Мілатович, новообраний президент Румунії Нікушор Дан, президент Сербії Александар Вучич (який вперше приїхав до України), прем'єр-міністр Болгарії Росен Желязков, прем'єр-міністр Хорватії Андрей Пенкович, прем'єр-міністр Греції Кіріакос Міцотакіс, голова парламенту Албанії Еліза Спіропалі, перший заступник голови уряду та міністр охорони довкілля й просторового планування Північної Македонії Ізет Меджиті, віце-прем'єр-міністр – міністр закордонних та європейських справ Словенії Таня Файон. Також на саміті були

Засідання саміту «Україна – Південно-Східна Європа».

Учасники саміту прямують на алею героїв, щоб покласти квіти і вшанувати пам'ять полеглих захисників України.

присутні представники Туреччини. Приймаюча (наша) країна була представлена на найвищому рівні. Високих гостей приймали президент України Володимир Зеленський та міністр закордонних справ України Андрій Сибіга.

Учасники саміту обговорили ключові питання регіональної безпеки, підтримки України у війні, європейської і євроатлантичної інтеграції, а також перспективи післявоєнного відновлення нашої країни. Слід визнати, що високі гості Одеси продемонстрували мужність і солідарність з народом України. Головним місцем проведення саміту було обрано культурний центр Union, який став простором для діалогу і підтримки, які зміцнюють майбутнє України і Європи.

За підсумками саміту було ухвалено Одеську декларацію.

НАГОРОДЖЕННЯ ГІДНИХ

29 травня 2025 р. в Одеській державній академії будівництва та архітектури відбулося засідання Вченої ради, яке традиційно розпочалося з найприємнішого – нагородження наших колег за професійні здобутки, активну наукову і педагогічну діяльність та вагомий внесок у розвиток нашого закладу вищої освіти.

Вітання, аплодисменти, теплі слова – саме з цього розпочалося засідання.

Після урочистої частини перейшли до обговорення важливих питань:

- Стан науково-дослідної роботи в ННІ бізнесу та інформаційних технологій.
- Розвиток ННІ післядипломної освіти.

Директор Інженерно-будівельного інституту к. т. н., професор Костюк А. І. отримав Почесну Грамоту Одеської обласної державної (військової) адміністрації.

Але, саме початок засідання ще раз нагадав: сила нашої Академії – в її людях. Дякуємо кожному,

Подякою Міністерства освіти і науки України нагороджено к. т. н., доцента Гедуляна С. І. – начальника редакційно-видавничого відділу ОДАБА, доцента кафедри процесів і апаратів у технології будівельних матеріалів, члена редакційної колегії газети «Кадри – будовам» на честь його 35-річчя.

У зв'язку з Ювілеєм від дня народження, Подякою Одеської обласної ради нагороджена завідувачка кафедри нарисної геометрії та інженерної графіки к. т. н., проф. Перпері А. О. хто розвиває науку, освіту і наш навчальний заклад.

РАДІЄМО УСПІХАМ НАШИХ СПОРТСМЕНІВ

Нагороди очікують на вручення студентам-спортсменам.

Завжди приємно спостерігати, як на засіданнях Вченої ради звучать імена наших студентів – переможців. Це вкотре підтверджує: представники студентської молоді ОДАБА – обдаровані і талановиті у найрізноманітніших сферах – від науки

та творчості до спорту. Майже кожне засідання – це нові імена, нові здобутки, нові приводи для гордості. Цього разу відзначили спортивні здобутки і перемоги наших студентів. І це справді важливо. Адже спорт – це не лише медалі, а й на-

Досягнення наших спортсменів – вагомим поповненням скарбниці спортивної слави нашої Академії.

полегливість, витримка, командний дух і сила характеру, які формують справжніх лідерів.

Окрема подяка кафедрі фізичного виховання за професіоналізм, підтримку і натхнення. Завдяки щоденній роботі викладачів, наших студенти

не лише демонструють високі результати, а й формують здорове, активне та сильне студентське середовище.

Так тримати!!!

За матеріалами т. каналу Інформація, новини, оголошення ОДАБА

ПРО ДІЄВІСТЬ НАШИХ ПУБЛІКАЦІЙ

За ініціативи редактора газети «Кадри – будовам», Одеська обласна організація Національної Спілки архітекторів України звернулася до відповідного комітету з пропозицією про призначення державної стипендії (як видатній діячці культури і мистецтва) архітектору-реставратору, Почесному члену Української академії архітектури, голові Правління Одеської обласної організації Українського товариства охорони пам'яток історії та культури Мотиревій Наталії Миколаївні. Серед великої кількості вагомих документів, що обґрунтовують та підтверджують правильність

прийняття позитивного рішення з цього питання, чільне місце займала роздрукована стаття з нашої газети: Письмак, Юрій. «Наталія Миколаївна Мотирева – Почесний член Української академії архітектури» // Кадри – будовам № 10-11 (1826-1827) серпень-вересень 2023 р. режим доступу: odaba.edu.ua/upload/files/Serpen-veresen_2023.pdf 3 великої кількості кандидатур з усієї України, було обрано 17 найбільш гідних (на думку членів журі) видатних діячів культури і мистецтва, які досягли 70-річного віку.

9 квітня 2025 р. був опублікований Указ Президента України № 222/2025 «Про призначення довічних державних стипендій видатним діячам культури і мистецтва». Єдиною стипендіаткою від Одеської області стала Наталія Миколаївна Мотирева.

Архітектор-реставратор Мотирева Н. М.

Щиро вітаємо друга нашої редакції, відданого і уважного читача нашої газети Наталію Миколаївну Мотиреву з призначенням довічної

державної стипендії і бажаємо їй здоров'я, активного творчого довголіття і нових звершень у шляхетній справі дослідження і збереження архітектурної спадщини України.

З великою повагою, Юрій ПИСЬМАК, Почесний працівник культури України, член Правління і Науково-методичної ради Одеської обласної організації Українського товариства охорони пам'яток історії та культури

ЖИТТЯ, НАЗАВЖДИ ПОЄДНАНЕ З АЛМА МАТЕР

29 травня 2025 р. ректор Одеської державної академії будівництва та архітектури, Заслужений діяч науки і техніки України, професор Анатолій Володимирович Ковров, в урочистій обстановці засідання Вченої ради, нагородив провідного інженера кафедри гідротехнічного будівництва Аллу Михайлівну Решетникову Почесною Грамотою «За багаторічну плідну працю, високий професіоналізм, значний внесок в дослідження та збереження історії Академії, та у зв'язку із 55-річчям роботи в ОДАБА».

Алла Михайлівна – багаторічний автор і друг нашої газети. Саме за її ініціативи в газеті «Кадри – будовам» була колись започаткована рубрика «Сторінка пам'яті». Членкиня редакційної колегії нашої газети, А. М. Решетникова стала авторкою багатьох публікацій на сторінках нашого видання. Можливо, саме цей досвід надихнув її на створення «Книги пам'яті» ОДАБА. Нещодавно Алла Михайлівна вступила до лав Національної Спілки журналістів. Вона вже давно заслуговувала на це, але наважилась

лише після виходу книги, яка стала літописом життя нашого закладу вищої освіти в долях її кращих науковців і викладачів. А до цього, вже вкотре, стала лауреаткою літературної премії імені І. С. Рябухіна.

Більш ніж 30 років була секретарем з трудових спорів, членом Профбюро санітарно-технічного факультету. Без гучних слів, Алла Михайлівна піклується і допомагає пораненим воїнам – захисникам України, регулярно відвідує їх в госпіталах. А ще героїня цієї

Ректор ОДАБА професор Ковров А. В. вручає Почесну Грамоту провідному інженеру кафедри гідротехнічного будівництва Решетниковій А. М. (на честь 55-річчя її роботи в нашому закладі вищої освіти).

публікації завжди піклується про тварин, для яких наша Академія стала домом. Гуманізм, людяність, доброзичливість, відданість справі – риси характеру, прита-

манні Аллі Михайлівні. Фактично, усе своє свідоме життя вона присвятила роботі в Одеській державній академії будівництва та архітектури, одночасно, за покликом серця і з власної ініціативи, стала її літописцем.

Шановна Алло Михайлівно!

Щиро вітаємо Вас зі славним Ювілеєм – 55-річчям Вашої роботи в нашій Академії! Ми впевнені, що Ваша відданість рідному закладу вищої освіти, роботі, доброзичливе ставлення до людей, Ваші творчі здобутки заслуговують на найкращі нагороди! Ми вдячні Вам за Ваш творчий внесок у створення багатьох випусків газети «Кадри – будовам» і радіємо разом з Вами Вашому вступу до лав Національної Спілки журналістів України. Приємно усвідомлювати, що ми мали честь підтримати Вас своїми рекомендаціями.

Бажаємо Вам здоров'я, натхнення і сил на нові творчі звернення і добрі справи, і усього найкращого! Ми Вас любимо і цінуємо.

**Редакція газети
«Кадри – будовам»**

ВІТАЄМО!

23 травня 2025 року виповнилося 35 років від Дня народження друга нашої газети, члена її редакційної колегії і автора її оновленого дизайнерського рішення – кандидата технічних наук, доцента Гедуляна Сергія Івановича. Коли ще наша газета друкувалася на папері, він друкував її власноруч.

С. І. Гедулян народився в Одесі у 1990 році. У 2007 році закінчив НВК № 84 м. Одеси. У цьому ж році вступив до Одеської державної академії будівництва та архітектури, де навчався за напрямом «Будівництво та цивільна інженерія». У 2011 році здобув ступінь вищої освіти «бакалавр», а у 2012 році – «магістр».

З 2012 по 2016 рік був здобувачем третього освітньо-наукового рівня вищої освіти в Alma mater за напрямом «Будівництво та цивільна інженерія» за спеціальністю 05.23.05 – «Будівельні матеріали і вироби». В 2016 році у Одеській державній академії будівництва та архітектури захистив дисертацію на здобуття вченого ступеня кандидата технічних наук за темою «Ефективні полімерцементні розчини для ремонту залізобетонних конструкцій» за напрямом 05.23.05 – «Будівельні матеріали і вироби» (науковий керівник – д. т. н., професор

К. т. н., доцент ГЕДУЛЯН С. І.

Коваль С. В.). З 2017 року – доцент кафедри процесів та апаратів в технології будівельних матеріалів Одеської державної академії будівництва та архітектури. З цього ж року – начальник редакційно-видавничого відділу Одеської державної академії будівництва та архітектури. Тоді ж він став і членом Приймальної комісії Одеської державної академії будівництва та архітектури, а з 2018 по 2020 рік – її відповідальним секретарем. З 2021 по 2023 рік – заступник відповідального секретаря Приймальної комісії ОДАБА. З 2024 року по теперішній час – знов відповідальний секретар Приймальної комісії рідного закладу вищої освіти.

Сергій Іванович Гедулян – автор 37 наукових публікацій, в тому числі 5 у виданнях, які індексуються у наукометричних базах даних Scopus та Web of Science. Він – автор 16 тез доповідей на Всеукраїнських та Міжнародних науково-технічних конференціях, 17 навчально-методичних праць за освітніми компонентами, що викладаються на кафедрі.

Доцент С. І. Гедулян викладає наступні дисципліни: «Процеси і апарати у виробництві будівельних конструкцій, виробів і матеріалів», «Чисельні методи рішення інженерних задач», «Біонічний дизайн в адитивному виробництві», «Логістика», «Інформаційне моделювання в міському господарстві». Щорічно – керівник магістерських кваліфікаційних робіт за освітньо-професійними програмами «Технології будівельних конструкцій, виробів і матеріалів» та «Адитивні технології» спеціальності G19 «Будівництво та цивільна інженерія».

У своєму віці Сергій Іванович багато чого досяг. Він користується повагою в колективі і серед здобувачів вищої освіти. Люблячий і турботливий чоловік і батько, він підтримує свою дружину Дар'ю Юрївну - здобувачку третього освітньо-наукового рів-

ня вищої освіти в Одеській державній академії будівництва та архітектури (за напрямом «Будівництво та цивільна інженерія» - 05.23.05 – «Будівельні матеріали і вироби») на тернистому шляху до омріяної мети.

Шановний Сергію Івановичу!

Ви обрали собі шлях творення і шляхетну місію підготовки висококваліфікованих фахівців для будівельної галузі. Це дуже важливо для сьогодення і майбутньої відбудови і модернізації рідної держави. Не зупиняйтеся, будь ласка, на досягнутому, та опануйте нові висоти.

Вітаємо Вас з особливим Днем народження! Бажаємо Вам і Вашим близьким усього найкращого: щастя, міцного здоров'я, нових вагомих досягнень і звершень в науковій, педагогічній і видавничій діяльності. Хай Вищі Сили Добра завжди оберігають Вас і Ваш дім від усього поганого і небезпечного і благословляють усі Ваші добрі починання!

**З великою повагою
і вдячністю,
редакція газети
«Кадри – будовам»**

18 ТРАВНЯ – МІЖНАРОДНИЙ ДЕНЬ МУЗЕІВ

Важко переоцінити роль музеїв у житті культурної, освітньої людини. Ці скарбниці людської пам'яті зберігають для нас і прийдешніх поколінь дорожні артефакти, свідоцтва історичних подій і досягнень людства у різних сферах життя. Наша газета традиційно приділяє увагу темі музеїв. Одеська державна академія будівництва та архітектури вже багато років має свій власний музей, який має значні перспективи розвитку і перетворення у привабливий центр тяжіння для усіх, хто зацікавлений нашою історією. Нагадає-

мо, що у 2025 році ОДАБА відзначатиме своє 95-річчя. Наша Академія багатьма узами пов'язана з музеями міста і області. Наш заклад вищої освіти став справжньою кузницею не лише будівельних, але й музейних кадрів. В Нашій Академії викладали блискучі і відомі у світі мистецтвознавці і керівники музеїв. Саме Міжнародному дню музеїв присвячена наступна публікація, авторка якої – Алла Михайлівна Решетникова ділиться своїми враженнями від відвідування Музею Чистої води у Біляївці у дні 40-річчя з часу його засну-

вання. Разом з нею у той день до музею були запрошені: голова Правління Одеської обласної організації Національної спілки художників України, Народний художник України, Почесний член Академії мистецтв України, професор кафедри образотворчого мистецтва ОДАБА Анатолій Олександрович Горбенко, видатний майстер акварелі і організатор Міжнародних бієнале «Море акварелі» - Народний художник України Анатолій Григорович Кравченко, членкиня Національної спілки художників України Олена Миколаївна Садковська

(відома своїми чудовими акварелями). Саме художники-акварелісти особливо цінують чисту воду як найважливіший компонент цієї техніки образотворчого мистецтва. Важливою особою цієї пам'ятної зустрічі став відомий художник, член НСХУ Валерій Михайлович Сиров, який живе у Біляївці.

Дві доби, коли Одеса тимчасово залишилась без водопостачання, ще раз довели, якою важливою є чиста вода у житті людини і як вона потрібна нам завжди.

Редактор

МУЗЕЮ ЧИСТОЇ ВОДИ В БІЛЯЇВЦІ – 40 РОКІВ

Музей Чистої Води розташований в мальовничому парку м. Біляївка в приміщенні Будинку культури. Ця будівля історична. Вона збудована у 1900 році як церковно-приходська школа дітей працівників станції «Дні-

водопровід. Музей Чистої води має багато залів. Перша (головна) зала – «Історія станції «Дністер» та Одеського водопроводу з 1900 року». На великому макеті відтворена копія (у зменшеному масштабі) станції «Дні-

нальну виставку творів відомого художника Валерія Сирова, який багато років живе і працює в Біляївці. Також тут можна побачити роботи скульпторів Олександра Коваленка, Наталії Ближньої, Алли Кошовенко, Євгенії

**Вода – ти саме життя.
Антуан Сент де Екзюпері**

кількість дерев'яних скульптур, галявина казок, фонтан, лавки, урни, які зробив скульптор Олександр Коваленко. Багато

Директор Музею Чистої води проводить екскурсію для багатодітної родини.

Авторка статті А. М. Решетникова і директор музею В. К. Корепанов.

Світлина на добру пам'ять про зустріч в Біляївці з нагоди 40-річчя створення музею Чистої води.

стер» з квартирою для вчителя на другому поверсі. З часом (1920) добудували приміщення для школи фабрично-заводського учнівства, в якій готували фахівців робітничих професій для станції «Дністер».

Музей відкрився у 1985 році, завдяки зусиллям місцевих ентузіастів – Григорія Ляхівського, Альберта Ульяновського та Федора Кратофіла, який запропонував відтворити у вигляді макета всю територію станції «Дністер». Довгими годинами, часто після роботи, у вільний час, він, разом з колегами, відтворював у гіпсі споруди станції, креслив плани території.

У Біляївці жартують: шлунок Одеси знаходиться на Привозі, нирки Одеси – в «Гамбринусі», а серце Одеси – в Біляївці. Саме звідси бере початок Одеський

стер» XIX ст., яка очищує воду. До того, як з'явилося централізоване водопостачання до Одеси, було таке співвідношення цін: фунт м'яса коштував 20 копійок, а відро води – 10-15 копійок. В залі представлено багато унікальних фото та документів. Зала «Українська світлиця», де відтворили вигляд традиційного біляївського житла минулих століть: дах з очерету, піч, вікно... Всі експонати цієї зали подарували мешканці Біляївки. Зала «Човни Біляївки і світу». Тут представлені славнозвісна козацька чайка та місцевий 100-й човен, на якому біляївці виходили на річку у пошуках роботи. Наступна зала – «Галерея робіт місцевих майстрів». Це – змінна виставка-продаж місцевих художників, скульпторів. Ми мали можливість побачити персо-

Домброви (Чорної), Оксани Сергієнко та інших. У наступній залі «Капсула часу» можна побачити велику колекцію годинників різних часів. У залі «Традиційні предмети побуту» експонуються унікальні старовинні предмети – від монолітних утігів до яскраво вишитих рушників.

Важливо зауважити, що при в'їзді у сквер ми побачили старовинну арку, яка ніби переносить нас у минуле. Цей мальовничий сквер прикрашає фонтан – копія фонтану, який був споруджений в Одесі на Соборній площі до моменту подачі питної води зі станції «Дністер» до нашого міста по Одеському водопроводу. В цьому сквері стоїть пам'ятник загиблим у роки Другої світової війни у 1941-1945 рр. працівникам станції «Дністер». Також, прикраси цього скверу – велика

його дерев'яних скульптур можна також побачити в парку розваг «Нью Васюки».

У зв'язку з 40-річчям з часу створення Музею Чистої води, від імені колективу Одеської державної академії будівництва та архітектури, щиро вітаємо усіх співробітників музею і його директора Віктора Ксенофонтівича Корепанова з цією визначною датою! В. К. Корепанов багато років працював начальником станції «Дністер», а зараз, з великим багажем знань і досвіду, дуже цікаво проводить екскурсії по музею. І він, і більшість працівників станції «Дністер», – випускники нашого закладу вищої освіти. Їх діти та онуки – також. Зі святом Вас, друзі!

З великою повагою,

Алла РЕШЕТНИКОВА

ЧИ МОЖЕ МІСТО ЗБЕРЕГТИ ТЕ, ЩО МАЄМО?

Дві будівлі – дві долі, історичні пам'ятки архітектури місцевого значення, побудовані майже одночасно у 1893 р. та 1896 р. Автор проєкту першої з них – архітектор Ландесман Семен Андрійович, а другої – архітектор Мазиров Демосфен Єгорович (до речі – племінник великого і все-світньовідомого художника-мариніста Івана Костянтиновича Айвазовського). Перша – будівля жіночої гімназії (вул. Старопортофранківська, 22) та друга – будівля Другої чоловічої гімназії (вул. Старопортофранківська, 26).

І тут починаються страшенні розбіжності, а саме: в будівлі № 22 були і профтехшкола (в якій вчився лідер світової космонавтики, – українець з м. Житомира – академік Сергій Павлович Корольов) і фабрика «Полярна зірка», і на кінець – занедбаний будинок – (між іншим пам'ятка архітектури з дуже яскравим зовнішнім виглядом, пластичним декором, який був характерний для будівель кінця XIX століття). Ця визначна старовинна будівля розташована по сусідству з церквою Св. Григорія Богослова і Св. Мучениці Зої (яка була збудована у 1895-1896 рр. на кошти славногозвісного Григорія Григоровича Маразлі за проєктом архітектора Льва Федоровича Прокоповича). Не знаємо і не розуміємо: як можна було довести будівлю до такого жахливого стану на нерядовій вулиці міста Одеси?

В будівлі № 26 розташований Південноукраїнський національний педагогічний університет ім. К. Д. Ушинського, а до цього – чоловіча гімназія в якій навчався майбутній відомий вчений Отто Юлійович Шмідт. Будівлі пощастило у тому, що її не кинули на-

Будівля, в якій розташований Південноукраїнський національний педагогічний університет ім. К. Д. Ушинського (вул. Старопортофранківська, 26)

Сучасний стан будівлі, в якій колись навчався майбутній головний конструктор космічної техніки академік Сергій Корольов

призволяще, а відремонтували і використовують як елітний навчальний заклад вищої освіти. Відомо, що автором проєкту її реконструкції і пристосування був архітектор Каневський Наум Мойсейович.

Будівлі, які були зведені майже одночасно (ровесники) і мали майже однакове функціональне

призначення... І така несправедливість, така доля! Подивіться на фасади цих будівель і порівняйте! І дуже прикро, що Одеська міська рада за 2024 р. не встигла використати величезні суми бюджетних коштів, які можна б було використати на врятування цінних об'єктів архітектурної спадщини. Невже не можна домовитись з по-

тужними будівельними організаціями в місті, наприклад з ТОВ «Гефест», ТОВ «Будова», ТОВ «Стікон» та іншими, одночасно підтримати їх фінансово, і врятувати такі будівлі?

І ще одна будівля, стан якої ганьбить і владу і місто: це 2-поверхова будівля по провулку Чайковського, 2 (провулок Театральний) або Приморський бульвар, 15. В минулому – будівля обласного статистичного управління, яка є пам'яткою національного значення. Зазначена будівля була обстежена авторами цієї публікації. Обстеженнями встановлена її фактична непридатність для відновлення (незважаючи на те, що це пам'ятка – національного значення!). Відновлення (реконструкцію та реставрацію) будівлі можна було зробити 10 років тому, а зараз відновлення будівлі (та ще й з запроєктованою надбудовою!) – вкрай небезпечно як для самої будівлі, так і для оточуючих її будівель.

Де ж була влада раніше? Знову якийсь «крутилик» забив за собою право на дорогоцінне місце на Думській площі, перед Одеською міською радою?

Оглядаючи приведену коротку інформацію, яка базується на матеріалах обстежень вищезгаданих історичних будівель, можна зробити дуже невтішні висновки:

1. Складається враження, що, на жаль, ніхто в м. Одесі не збирається врятувати і відновити ці цінні пам'ятки архітектурної спадщини минулого.
2. А ЮНЕСКО і не знає (і знати не хоче), про такий стан архітектурної спадщини в нашому місті.

**Стефан КУЩАК,
Геннадій ПЛАХОТНИЙ
Ганна КУШНІРЬОВА**

ВДЯЧНІСТЬ

Редактор газети «Кадри – будовам» висловлює щирі вдячності ректорові Одеської державної академії будівництва та архітектури професору Коврову Анатолію Володимировичу за надання матеріальної допомоги у складних життєвих обставинах та з нагоди Дня пам'яті про Чорнобильську трагедію. Завдяки цій допомозі, у поєднанні з адресною допомогою від Одеської міської ради (Наказ директора Департаменту праці та соціальної політи-

ки ОМР від 15.05.2025 р. № 381), редактор отримав можливість замовити собі нові фотохромні окуляри (взаємін тих, що розбилися) і повернутися до повноцінної професійної діяльності на своїй відповідальній ділянці інформаційного фронту.

**Юрій ПИСЬМАК, учасник
ліквідації наслідків
Чорнобильської
катастрофи, член Міжнародної
федерації журналістів (IFJ)**

НОВЕ ДОСЯГНЕННЯ У ЦАРИНІ МИСТЕЦТВА КАЛІГРАФІЇ

Конкурсна робота переможниці конкурсу.

Приємно привітати з новим досягненням у галузі графічного дизайну! Студентка нашої Академії Мері Асатрян (група ГД-301) посіла 1 місце в номінації «Каліграфія (кирилиця)» у Міжнародному студентському конкурсі зі шрифту та каліграфії «Pangram 2024-2025». Наша спільна робота дала відмінний результат!

Вітаємо студентку-переможницю та керівницю її конкурсної роботи – викладачку кафедри нарисної геометрії та інженерної графіки доц. Наталію Валеріївну Сидорову!

Кафедра рисунка, живопису та архітектурної графіки

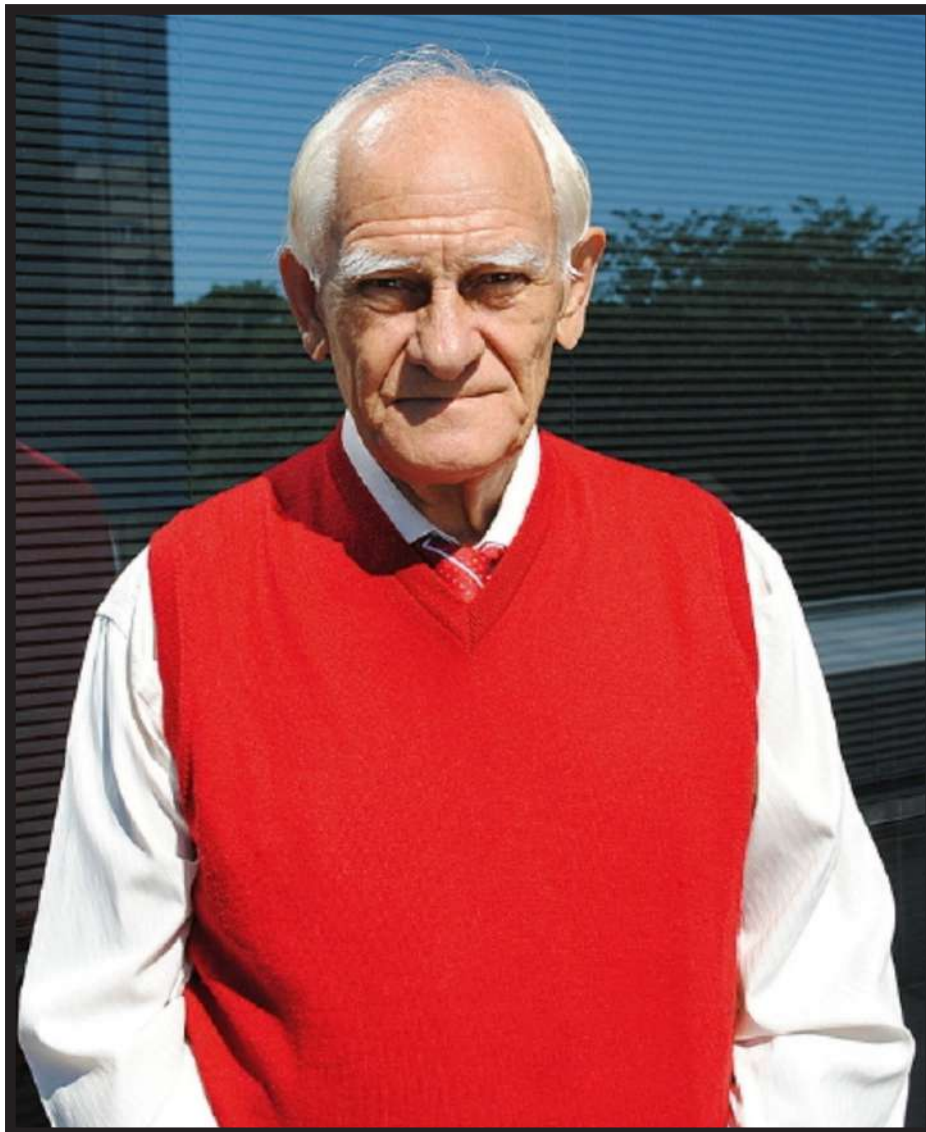
МИРОНЕНКО ВАСИЛЬ ІВАНОВИЧ (11.04.1942-05.05.2025)

5 травня 2025 р., у віці 83 років, помер відомий архітектор Василь Іванович Мироненко, який багато років був головою Правління Одеської обласної організації Національної спілки архітекторів України, членом Правління та Президії НСАУ.

За особливі заслуги в розвитку вітчизняної архітектури В. І. Мироненку було присвоєне почесне звання «Заслужений архітектор України» (2009). Він був лауреатом обласної премії ім. Едуарда Багрицького у галузі мистецтва (1974).

В. І. Мироненко народився 11 квітня 1942 р. у м. Амвросіївка Донецької області. Його батько загинув на фронті. Під час навчання у середній школі, з малих років Василь працював у бригаді механізаторів на сільгоспроботах та оператором котельні. Після закінчення школи підробляв муляром і тинькарем. У 1960 р. вступив до Київського інженерно-будівельного інституту на факультет архітектури. Диплом архітектора отримав у 1966 р. 1966-1968 рр. служба у Збройних силах. В молодості Василь Іванович активно займався спортом, брав участь у змаганнях з легкої атлетики та ігрових видів спорту. Після закінчення інституту він отримав розподілення до Одеської філії інституту «Діпромісто». Тут він подолав кар'єрні щаблі (старший архітектор, керівник групи) до посади головного архітектора проєкту. З того часу професійна діяльність В. І. Мироненка була присвячена проєктуванню для міста Одеси та Одеської області. З 1970 р. – член Спілки архітекторів. У 1974-1977 рр. працював керівником проєктної групи Одеського художньо-виробничого комбінату. Під його керівництвом

МИРОНЕНКО Василь Іванович

споруджено низку пам'яників Зеленого поясу Слави, присвячених увічненню героїчних і трагічних подій Другої світової війни, музей партизанської слави у с. Нерубайське (1968), консульство Болгарської республіки (1978). На рахунку архітектурної майстерні під його керівництвом – пам'ятники: льотчикам 69-го авіаполку, герою-підводнику Олександрі Марінеско, обеліск місту-герою Одесі. Він також розробив проєкти: корпусу і спорткомплексу Одеської морської академії (1970), офісу Асоціації судновласників (1996, проєкт), паркінг на 700 місць поблизу ринку «Привоз» (1998). За проєктами В. І. Мироненка у 2006 р. в Одесі був встановлений пам'ятник Івану

Франку, а у 2008 р. у м. Роздільна – пам'ятник Тарасові Шевченку. Під його керівництвом були розроблені плани житлової забудови на вул. Левітана, Фонтанській дорозі, ескізи проєкти торговельно-офісних комплексів по вул. Малій Арнаутській, вул. Великій Арнаутській. 11 років Василь Іванович працював головним архітектором м. Одеси (1978-1989), потім – головним архітектором Одеської області (1992-1994). Головний архітектор компанії «Архікон» (з 2004) і, одночасно, керівник приватної архітектурної майстерні «Мироненко». Більш ніж 20 років очолював Одеську обласну організацію Національної спілки архітекторів України. Василь Іванович Мироненко був

академіком Української академії архітектури. Він ділився своїм досвідом, виступаючи з лекціями перед студентами Архітектурно-художнього інституту ОДАБА, брав участь в організації й підбитті підсумків Міжнародних, обласних і загальноміських архітектурних конкурсів та виставок. Як видатний фахівець у галузі містобудування та архітектури з великим професійним досвідом, В. І. Мироненко виступав з доповідями, давав інтерв'ю на телебаченні та спеціалізованих архітектурних виданнях. Багато хто з викладачів і випускників нашої Академії стали членами Національної спілки архітекторів України при підтримці В. І. Мироненка. Він підтримував талановиту молодь і радів успіхам і творчим досягненням колег.

З дружиною Світланою він був разом зі студентської лави. подружжя виховало двох синів та передало їм настанову на добру долю. Життєвим кредо Василя Івановича Мироненка було «Не робити людям зла».

Прощання з ним відбулося 7 травня. В. І. Мироненко був похований на Західному кладовищі.

Висловлюємо наші співчуття рідним і близьким Василя Івановича Мироненка. Добру і світлу пам'ять про нього ми збережемо у наших серцях. Його творча спадщина – вагомий внесок у культурну скарбницю нашої держави.

Ректорат, колектив Одеської державної академії будівництва та архітектури, Архітектурно-художній інститут, Одеська обласна організація Національної спілки архітекторів України, редакція газети «Кадри – будовам», друзі, колеги

**ЧИТАЙТЕ ГАЗЕТУ "КАДРИ - БУДОВАМ" НА ОФІЦІЙНОМУ САЙТІ
ОДЕСЬКОЇ ДЕРЖАВНОЇ АКАДЕМІЇ БУДІВНИЦТВА ТА АРХІТЕКТУРИ**

odaba.edu.ua

БІБЛІОТЕКА

Періодичні
видання

Газета
«Кадри-будовам»

ІГОР ЛЕОНІДОВИЧ УЧИТЕЛЬ (31.03.1955-11.06.2025)

11 червня 2025 р., на 71-му році життя, помер Ігор Леонідович Учитель – голова Наглядової ради акціонерного товариства «Одесагаз», Заслужений працівник промисловості України, кандидат технічних наук, доцент, академік Академії технічних наук України, дійсний член Інженерної академії України, член-кореспондент Академії будівництва України, депутат Одеської обласної ради IV, V, VI і VII скликань, Почесний громадянин Одеської області, член Наглядової ради Одеської державної академії будівництва та архітектури, один з найвідоміших і найуспішніших випускників нашого закладу вищої освіти.

Ігор Леонідович Учитель народився в Одесі у 1955 році. У 1977 році закінчив Одеський інженерно-будівельний інститут за спеціальністю «Теплогазопостачання та вентиляція». З 1977 року пройшов шлях від майстра аварійно-диспетчерської служби до президента публічного акціонерного товариства «Одесагаз». З 1999 року І. Л. Учитель був голо-

УЧИТЕЛЬ Ігор Леонідович
(31.03.1955-11.06.2025)

вою Правління відкритого акціонерного товариства «Одесагаз», а з 2020 року очолював Наглядову раду АТ «Одесагаз».

Всю свою трудову діяльність Ігор Леонідович присвятив розвитку газової галузі Одеси та Одещини, став автором кількох патентів, більше 200 наукових праць, в тому числі – монографій. Багато з них – результат плідної

творчої і наукової співпраці з Alma mater. Завдяки його безпосередній участі було здійснено газифікацію багатьох районів області. Також Ігор Учитель активно займався громадською діяльністю. Завдяки його підтримці в Одесі розвивався спорт, зокрема баскетбол, реалізувалися численні культурні та соціальні ініціативи. Він багато років допомагав

Одеському зоопарку, брав участь в організації фестивалю «Золоті скрипки» та інших заходів, які несли радість і натхнення одеситам і гостям міста.

Серед нагород І. Л. Учителя – Орден «За заслуги III ступеня» (2009), звання «Почесний громадянин Одеської області» (2014). Також він був нагороджений відзнакою Одеського міського голови «За заслуги перед містом» (2004), відзнаками ім. Г. Г. Маразлі усіх трьох ступенів (III ст. – 2010, II ст. – 2013 р., I ст. – 2025 р.), що дорівнюється до звання «Почесний громадянин міста Одеси».

16 квітня 2025 р. мер Одеси Геннадій Леонідович Труханов вручив Ігорю Леонідовичу Учителю Почесну відзнаку імені Маразлі I ступеня. На 2 вересня 2025 р. було заплановане нагородження Ігоря Леонідовича Учителя званням «Почесний громадянин міста Одеси». Але, на жаль, він не дожив до цієї урочистої події...

Ректорат, Наглядова рада, колектив Одеської державної академії будівництва та архітектури, редакція газети «Кадри – будовам» висловлюють щирі співчуття рідним, близьким і колегам Ігоря Леонідовича Учителя.

**Світла пам'ять
та вічний спокій**

ВНЕСОК У СКАРБНИЦЮ ПАМ'ЯТІ

Логотип Енциклопедії
Сучасної України.

В квітні цього року в електронній версії Енциклопедії Сучасної України (видання Інституту енциклопедичних досліджень Національної академії наук України) була опублікована енциклопедична стаття, яка увічнює пам'ять про видатного вченого - історика архітектури, члена-кореспондента Української академії архітектури, доктора архітектури, професора Раллева Олександра Борисовича (13.03.1945-11.10.2005). Він здобув архітектурну освіту в Одеському інженерно-будівельному інституті, який закінчив у 1971 році. А з 1972 року до останнього подиху, працював в Alma mater, активно, успішно і плідно займався науково-педагогічною роботою.

Авторка цієї енциклопедичної статті – кандидат технічних наук,

професор Витвицька Єлизавета Вікторівна, яка багато років працювала в нашому закладі вищої освіти (ОІБІ – ОДАБА) разом з героєм своєї публікації. Таким чином, Є. В. Витвицька зробила свій значний внесок у справу увічнення пам'яті про нашого незабутнього вчителя і старшого колегу у рік 80-річчя від дня його народження і 20-річчя передчасного закінчення

Раллев Олександр Борисович
(13.03.1945-11.10.2005)

його земного шляху, в скарбницю пам'яті і слави Одеської державної академії будівництва та архітектури до 95-річчя з часу її заснування.

Бібліографічний опис статті: Раллев Олександр Борисович / Є. В. Витвицька // Енциклопедія Сучасної України [Електронний ресурс] / редкол. : І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. – Київ: Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2025. – Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-888450>.

**Юрій ПИСЬМАК, редактор,
Почесний працівник культури
України**

“Енциклопедія Сучасної України” (ЕСУ) – сучасна українська загальна енциклопедія, яку пишуть провідні науковці країни. Нині найбільше за кількістю томів енциклопедичне видання українською мовою. Має електронну версію в мережі Інтернет.

ЕСУ всебічно й об'єктивно відтворює багатогранний образ України 20–21 століть в особах,

інституціях, поняттях, охоплюючи всі сфери буття України – від географічного положення, природи, історії, політичного устрою, економіки й промисловості, науки, культури, мистецтва, літератури, спорту й молодіжної субкультури до різноманітних явищ, процесів, понять. Вміщує статті не лише про громадян України, а й про українців, які мешкають за кордоном і стали відомими в тій чи тій сфері життя. Не оминає енциклопедія і зарубіжних українознавців. Містить інформацію про національні меншини України, їхню історію, інституції, видання, відомих представників.

Серед авторів енциклопедії – всесвітньо відомі дослідники, визнані авторитети у своїй галузі – провідні фахівці Національної академії наук України, галузевих академій, науковці вищої школи, мистецтвознавці, краєзнавці, видатні вчені діаспори.

**За матеріалами Інституту
енциклопедичних досліджень
НАН України**

ПЛАХОТНИЙ ГЕННАДІЙ НИКИФОРОВИЧ (9.06.1943 – 9.05.2024)

Рік тому, 9 травня 2024 р. перестало битися серце видатного фахівця у галузі фундаментобудування та архітектурних конструкцій, винахідника, науковця, педагога, кандидата технічних наук, доцента Плахотного Геннадія Никифоровича (1943-2024). Він помер у віці 80 років (рівно місяць не дожив до свого 81-го дня народження). Його життя з 1963 до 2021 року (58 років) було пов'язане з нашим закладом вищої освіти (ОІБІ – ОДАБА).

Геннадій Никифорович Плахотний народився 9 червня 1943 р. в Іркутській області у родині директора школи. Його батько Никифор Максимович саме у 1943 р. пішов на фронт, а у грудні 1944 р. загинув в Латвії. Мати також була педагогом. Одним з її учнів був всесвітньовідомий поет з українським прізвищем Євгеній Євтушенко. Сибіряками родину Плахотних зробив сталінський режим. Діда назвали куркулем і, разом з родиною, заслали до Сибіру.

Після закінчення школи Геннадій Плахотний вступив до Дніпропетровського інженерно-будівельного інституту, а у 1963 р. перевівся до Одеського інженерно-будівельного інституту (ОІБІ), який закінчив у 1965 р. (факультет Промислового та цивільного будівництва) і здобув кваліфікацію інженер-будівельник. Під час навчання у Дніпропетровську у 1959-1961 рр. працював муляром 4-го розряду у БУ-7 треста № 17 Мінпромбуду Української РСР. Після закінчення ОІБІ у 1965-1966 рр. проходив військову службу рядовим у Північно-Кавказькому військовому окрузі. 3 серпня 1966 р. до серпня 1968 р. працював на посаді старшого майстра Будівельного управління № 4 треста «Дніпромськбуд» Міністерства будівництва Української РСР (м. Дніпропетровськ). 1968-1971 рр. – аспірант кафедри металевих конструкцій ОІБІ. 1971-1972 рр. – інженер НДС ОІБІ, а 1972-1977 рр. – старший інженер НДС ОІБІ. 3 квітня 1982 р. до січня 1987 р. Г. Н. Плахотний був завідувачем лабораторії основ і фундаментів ОІБІ.

У 1986 р. Г. Н. Плахотний захистив дисертацію «Робота козлових паль у ущільненні у різних інженерно-геологічних умовах» і

ПЛАХОТНИЙ
Геннадій Никифорович

отримав науковий ступінь кандидата технічних наук (Диплом ТН № 09860 від 10.09.1986 р.). Його науковим керівником був видатний вчений – доктор технічних наук, професор В. М. Голубков. 31 жовтня 1988 р. по 31 січня 1989 р. навчався на факультеті підвищення кваліфікації МАРХІ і був старостою групи слухачів. За успіхи у навчанні отримав подяку ректора МАРХІ. Почав свою науково-педагогічну, викладацьку роботу на кафедрі основ архітектури, реставрації і реконструкції будівель і споруд на посаді асистента (під керівництвом завідувача кафедри д. т. н., професора В. А. Лісенка), а 1 квітня 1991 р. був обраний на посаду доцента цієї кафедри. 25 червня 1992 р. Г. Н. Плахотному було присвоєне вчене звання доцента (Атестат доцента ДЦ № 002318). 31 вересня 1994 р. (у зв'язку з реорганізацією кафедр Архітектурного факультету) був переведений на кафедру архітектурних конструкцій, реставрації і реконструкції будівель, споруд та їхніх комплексів. В останні роки назва кафедри скоротилась до «архітектурних конструкцій», але саме на цій кафедрі він працював

до звільнення наприкінці серпня 2021 р.

Г. Н. Плахотний багато зробив для вивчення і збереження об'єктів архітектурної спадщини. Займався дуже відповідальною науковою роботою – реабілітацією та збереженням склепу Деметри (м. Керч, Крим) – видатної пам'ятки історії і культури I – IV ст. н. е. Серед великої кількості інших творів, Г. Н. Плахотний був автором Методичних вказівок для вивчення курсу «Реставрація, реконструкція, ремонт і модернізація будівель, споруд та їх комплексів з додатками і тестами «Посилення конструкцій підземної частини будівель при капітальному ремонті, реставрації та модернізації» (ОДАБА, 2000). Він був автором багатьох наукових та науково-методичних праць, у тому числі у виданнях, які індексуються у наукометричних базах, зокрема Scopus і Web of Science. Брав участь в низці Міжнародних наукових конференцій і симпозіумів. Г. Н. Плахотний був членом Українського Товариства механіки ґрунтів, геотехніки і фундаментобудування, авторитетним експертом, успішно поєд-

Фрагмент розпису склепу
Деметри (Керч)

нував науково-педагогічну роботу в ОДАБА з власною практикою. Він, у творчому співробітництві з архітекторами, зробив вагомий внесок у сакральне будівництво, розробивши конструктивні частини низки проєктів церков, які були побудовані в Одеській області і за її межами.

Сам дитина війни, Г. Н. Плахотний розробив конструктивну частину проєкту пам'ятника «Дітям війни. 1941-1945», який планувалося встановити в Одесі. Він також був причетний до розробки фундаменту і конструктивної частини пам'ятника «Одеситам – чорнобильцям».

У червні 2013 р., на честь 70-річчя від дня народження, доценту Плахотному Геннадію Никифоровичу «За багаторічну сумлінну педагогічну діяльність, активну участь у суспільному житті Академії» було оголошено Подяку з нагородженням Почесною Грамотою. А 5 років по тому, до 75-річчя від дня народження, він знов був нагороджений Почесною Грамотою. Свою науково-педагогічну діяльність в ОДАБА к. т. н., доцент Г. Н. Плахотний закінчив 31 серпня 2021 р., коли звільнився у зв'язку із закінченням дії контракту.

Геннадій Никифорович Плахотний по-батьківськи відносився до студентів та молодших колег, був чудовою, гуманною, доброзичливою людиною. Ми будемо пам'ятати про нього і вірити, що його шляхетну справу продовжать його колишні студенти, яких він підтримував і надихав, яким допомагав робити перші кроки в науковій і проєктній діяльності.

Юрій ПИСЬМАК, дійсний член
Інженерної академії України,
Почесний працівник
будівництва та архітектури